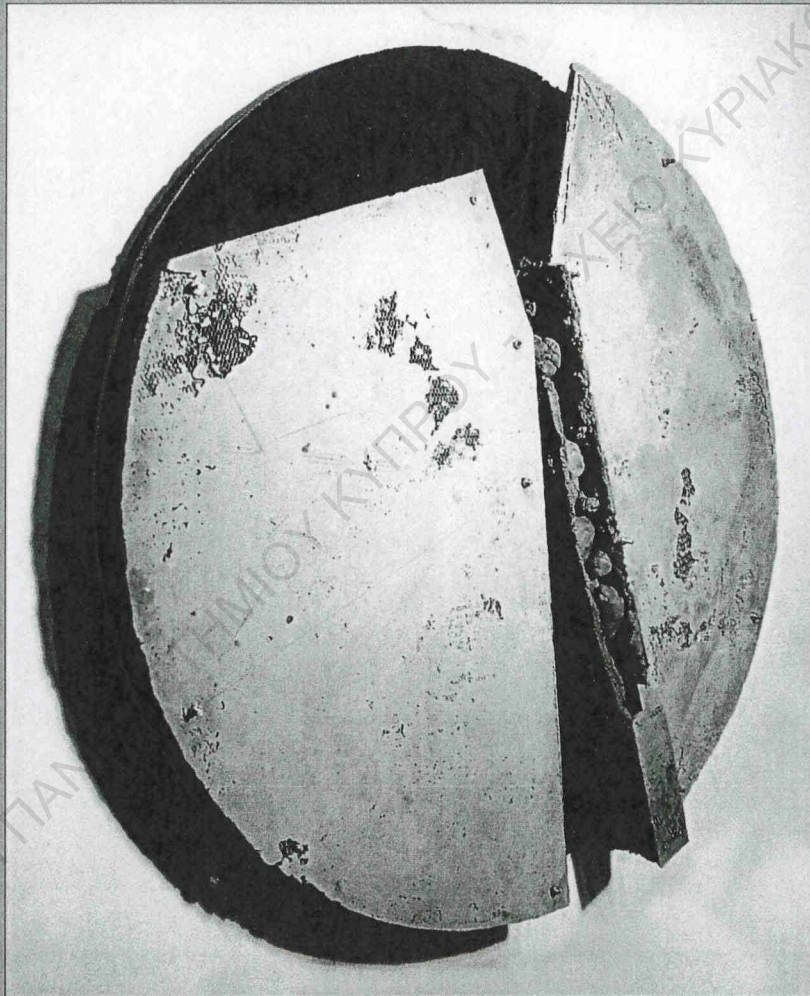

PHILIA

Zeitschrift für wissenschaftliche, ökumenische und kulturelle Zusammenarbeit der Griechisch-Deutschen Initiative

1998

ΠΑΡΑΞΕΝΟ
ΤΟ ΜΙΑΗΜΑ ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ
ΠΟΥ ΣΠΕΡΝΟΥΝΕ ΣΤΟΥΣ ΤΑΦΟΥΣ

Λουλούδια πα στο μνήμα μου
να σπείρεις θέλεις, τώρα
που τονιδιών το άνθισμα
θάφτηκε μέσ' το χώμα;
Σπείρε τα.

Πιο δυνατά θα πεταχτούν
και πι' όμορφα θα λάμπουν
σαν απ' το χέρι σου, κυρά,
καλή φροντίδα θάβρουν.
Κι όσο φουντώνει η φυλλωσιά
και πιο πολύ φυτρώνει
τόσο και πιο πολύ βανειά
η ρίζα των θ' απλώνει,
ώσπου να φτάσει στο κορμί
κάτω που θα σαπίζει
πιο περισσά για να τραφεί
και πιο πολύ ν' ανθίζει.

Του ιδίου, σελ. 706.

Kyriakos Matsis als Landwirt in Kouklia bei Ammochostos

ΒΥΡΤΣΜΠΟΥΡΓΚ*

Η πόλη γοργόνα θαλασσιά βρίσκεται
βουτηγμένη στη γαλάζια αιωνιότητα
έχοντας στο δεξί της χέρι ένα ρολόι
και στο άλλο ένα δαγκωμένο μήλο.
Το βράδυ, αν το θελήσεις, μπορείς
ν' ακούσεις μέσα στην απόλυτη σιγή
τα φτερουγίσματα των αγγέλων που
χαμηλοπετούν πάνω από το κεφάλι σου.
Ακόμη μπορείς να βαδίσεις
- όπως ο Ναζωραίος-
πάνω στα ζωντανά κύμματα του Μάιν
για να σε ταξιδέψουν στην καρδιά
του μεγάλου ζεστού ονείρου.
Η κοίτη αυτού του ποταμού
σαν φλέβα πλατιά διέρχεται δίπλα
από το καμαρόφροδο της πόλης.
Αναγγίζεις το χέρι σου
μέσα στα παγωμένα νερά
θα ακούσεις το σφυγμό της,
θα νοιώσεις το τραγούδι της.

Ο ταλαιπωρημένος Χριστός σίγουρα
εδώ κατέφυγε για ν' αναπαυθεί
ύστερα από το μαρτυρικό θάνατό Του.
Το αναγγέλουν οι καμπάνες
που ηχολογούνε ακατάπαυστα
από τις 100 εκκλησιές της.

25 Ιουλίου - Νοέμβρης 1997.

Χρήστος Μαυρής, Ανέκδοτο.

* Μια όμορφη πόλη της Γερμανίας,
πρωτεύουσα της Κάτω Φραγκονίας.

ΣΤΟΝ ΚΥΡΙΑΚΟ ΜΑΤΣΗ

Πέρασες τα κορφοβούνα.
Δρασκελήσες τη Χάριττα,
το Κυπαρισσόβουνο.
Πήδηξες στο Πέλλα- Πάις
πέταξες στον Καραβά και στη Λάπηθο.
Φώλιασες στο Δίκωμο
αποσταμένος, αλλά αγέρωχος.
Κι έγινες φως.
Κι έγινες ελπίδα.
Κι έγινες ιδέα.

*Θάσος Σοφοκλέους, Ποήματα, Λευκωσία
1997, σελ. 16.*

118

ΠΕΝΤΑΔΑΧΤΥΛΟΣ

Μας κοιτάζεις
μια χούφτα
μια ανοιγμένη απαλάμη
και υπομένεις.
Προμηθέας
καρφωμένος
στα δικά σου τα βράχια
κρατήσου, Πενταδάχτυλε.
Θα τραγουδήσουμε ξανά
το τραγούδι του Ζήδρου.
Κι ο Μάτσης αετός
θ' ανοίξει τις φτερούγες του
για να σε διαφεντέψει
ο ήλιος δεν αλλάζει την πορεία του.

Λευκωσία, Καλοκαίρι 1984

Του ιδίου, σελ. 21.